

ρόσμαι-οῦμαι. = πομραχάιος.
Ποτκηύχει. ἀρ. τοῦ ποτυ-
κάιος.

Ποτόκι, α. ἀρ. χείμαρρος.
χειμάρρους. (204. ὅχετός).
Σποτόκι μάλι. ρύαξ. 2)
= τόκι.

Ποτόμι, (καὶ, πο τόμι). ἐ-
πιρ. μετὰ τοῦτο, μετὰ
ταῦτα. = ποσέμι. Σῷ δη-
τογώ, ἡ ποτόμι. ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω.

Ποτοπλένιε, ἥ. οὐδ. κατα-
ποντισμὸς, καταβυθισμὸς,
κατάκλυστις, κατακλυσμός.
2) ναυάγιον, ναυαγία.

Ποτοπλάιο, εশи. μ.-πλιό, π्यши.
καταπεντίζω, βυθίζω, κα-
ταβυθίζω, κατακλύζω, βα-
πτίζω. πρβλ. πογράχιο.
Σμερ.-ει. ναυαγέω-ῶ, κα-
ταποντίζομαι.

Ποτόπνιο, αι, οε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ποτόπικ, α. ἀρ. κατακλυ-
σμός.

Ποτρέβα, ει. θηλ. χρεία, ἀ-
νάγκη. (192. ἐστὶν ἀντὶ^τ
χρῆσις = οὗ ποτρεβένιε).

Ποτρεβίτελνιй, αι, οε. ἐπιθ.
ἀφανιστικός, ἔξολοθρευτικός,

ἀναλωτικός.

Ποτρεβλάιο, εশи. μ. -блю, би-
ши. ἀφανίζω, ἔξαφανίζω,
ἔξολοθρεύω, ἔξαλείψω, ἀγα-
λίσκω, καταναλίσκω. = нс-
треблáю.

Ποτρέβνιй, αι, οε. ἐπιθ. χρε-
ώδης, ἀναγκαῖος. χρήσιμος,
εύχρηστος.

Ποτρέβνιω (-νή) ἐπιρ. χρειω-
δῶς, ἀναγκαίως. χρησίμως,
ώφελίμως.

Ποτραέλιο, εশи. ἀρ. ποτρα-
сóχъ. μ.-с8, εшн. σείω, κατα-
σείω, σαλεύω.

Ποτψάννιй, αι, οε. μτχ. παθ.
(τοῦ ρ. τψύχα). διεσπουδα-
σμένος, διεσπευσμένος. (215.
ποτψάνна с8ть. διεσπούδα-
σται).

Ποτψάτελνιй, αι, οε. ἐπιθ.
περισπούδαστος, ἐπισπου-
δαστής, κατεσπευσμένος.

Πότχ, α. ἀρ. ίδρως.

Ποτυκάιος, εшиса (μεσ.). ἀρ.
ποτκηύχει. μ. ποτκηύχει, εши-
са. = претыкайса.

Ποτίоса, ншиса (нс.). παρτ. πο-
τύχα (καὶ-τάχα). ίδρωσ-ῶ.

Πο8чáю, εши. μ.-ч8, нши. δι-
δάσκω, νουθετῶ, παραιγῶ.